

Hej, hvilken årgang på uddannelsen er du i gang med nu? Hvad sidder du med i denne blok?

Jeg færdiggjorde min Bachelor, efter 4 pga. stress og smerter, sommeren 2019. Har et år nu, hvor jeg er på sygedagpenge, og er langsomt på vej til at komme på benene igen. Planen er, at starte kandidaten i efteråret 2020. Men jeg har mine bekymringer ift den nye studieordning.

Kan du kort forklare hvordan du forstår den ændrede studieordningen? Samt hvad ser du som dens hovedpointer?

Som jeg forstår den nye studieordning, har man nu kun 15 erts obligatorisk, modsat de 30 erts førhen. Derimod er der et krav til, at minimum 45 erts af de begrænsede valgfrie skál vælges indenfor studiofagene.

Ifi mange af underviserne, er studiofagene den rette platform til at udvikle de designkompetencer, det kræver, for at være en "rigtig" landskabsarkitekt. Så hører jeg som begrundelsen for den nye form.

Hvilke fordele og ulemper vurderer du, at den indeholder?

Jeg vil ikke kritisere studiofagene i sig selv, men den begrænsede valgfrihed der er modsat tidligere studieordning. Og undrer mig over, at de fag man før kunne vælge mellem, ikke længere er mulige at vælge mellem. Hvordan kan de være kernefaglige fag det ene år, og ikke det næste ? Hvor skal man placere sig selv i studiet, hvis man ønsker at have mere fokus, end andre, på f.eks. naturfaglige fag ? Hvor er min landskabsarkitektoniske integritet ? Jeg er bange for, at drivkraften bag, og motivationen for, at gennemføre kandidaten på vores uddannelse drukner i mængden af designprocesser. Ikke at de er unødvendige, tværtimod. Jeg har valgt dette studie fordi jeg elsker at bruge min kreative sans til at udtænke, udvikle og designe spændende rum og projekter. Men, mit ønske er, at designe med en sikker og fagligt funderet viden inden for naturens rammer, så jeg laver holdbare og bæredygtige design på naturens præmisser. Min oplevelse er, at vi ridser i naturens overfladen, og bruger træer og buske som "elementer" i vores design.

Jeg bliver personligt ramt, når jeg får af vide, at det er disse studiofag der er de centrale i vores fag, og hvis man er mere interesseret i de andre, skal man måske overveje om det er den rigtige uddannelse. Hvad med os der gerne vil være landskabsarkitekter, der kan bryste os af, at have en stærk og fagligt funderet grøn profil ? er vi mindre landskabsarkitekter end dem der gerne vil have 3 studiofag ? Tværtimod synes jeg. Jeg vil ikke pege fingre af nogen eller noget.. men kan mærke at jeg har brug for mere dialog omkring vores studie, og hvordan man hver især kan placere sig selv i det. Jeg kan mærke en stor usikkerhed i mig selv ift. at vælge kandidaten, som jeg ikke havde før den nye studieordning, og jeg bliver nervøs for om jeg kan komme igennem den, med alle disse studiofag, som kan være meget

tunge. Jeg havde set min kandidat forment på en anden måde, og går nu med en konstant tvivl om hvorvidt det er den rigtige uddannelse. Den nye studieordning er selvfølgelig ikke den eneste faktor der spiller ind, da det er et stort valg. Men den påvirker bestemt min følelse af "valget af den vej jeg skal gå".

Min bekymring går også på, at jeg oplever, at vores studieleder og undervisere stresser over, at vi skal være mere eller mindre finpudsede og helstøbte landskabsarkitekter, til når vi rammer arbejdsmarkedet - hvorfor vi bl.a. skal nå at køre så mange studiofag mm. af under vores uddannelse, for at være klædt godt på. Men er der nogen der er færdigstøbt efter endt uddannelse ? nej..... Vi skal være kompetente til at gå til opgaver og være selvstændige i vores arbejdsprocesser, med en høj standard i vores færdigheder, ja. Men (som jeg ser det) så udvikler og finpudser Landskabsarkitekter, såvel som alle andre fagpersoner deres færdigheder gennem hele deres karriere. Vi stopper aldrig med at lære nyt. Men hvad er det vi skal have med fra vores uddannelse ? Jeg mener, at vi skal have vores passion for faget og vores personlige karakterprægede faglige integritet med! Og hvordan gør vi det ? Det mener jeg, at vi bl.a. gør, ved at, lade de studerende finde ind til den kerne der driver dem i dette faglige felt! De skal finde deres personlige vej, hvor lysten og glæden ved faget får dem til at blomstre. Det ser jeg ikke sker, hvis vi "binder dem" på hænder og fødder, og indsluser alle til (næsten) at tage de samme fag. Der er lige så mange forskellige typer af landskabsarkitekter på studiet, som der er studerende. Lad dem vælge selv, og forme deres faglige profil.

INTEGRITET DRIVER DEN DYGTIGE OG GLADE LANDSKABSARKITEKT :))

Men måske vi alle ville have det anderledes med denne nye studieordning og studiofagene, hvis de var struktureret på en anden måde. En stor del af min egen usikkerhed ift disse fag er, at jeg oplever dem som meget hårde. Men det kan jo være, hvis man drejede på nogle knapper på opbygningen af disse fag, at de ville stå i et helt andet lys, hos mange studerende. Hvem ved.

En anden udfordring ved mængden af disse fag er, at der allerede er rigtig mange fag der har store mængder af tunge designprocesser, der er utroligt ressourcekrævende og ubalancerede hvad angår arbejdsbyrde og deadlines. Igen - Vi bliver ikke bedre landskabsarkitekter af at få presset så meget ned over hovedet. Vi når ikke at blive helstøbte tværtimod. Jeg har set mange knække nakken på disse tunge designprocesser, med en enorm arbejdsmængde med konstant deadlines. allerede på Bacheloren gik flere fra mit hold ned med stress, fik stresssymptomer, droppede ud, tog orlov, udviklede kroniske smerter (inkl. mig selv) og faldte fra i undervisningen. Der er RIGTIG mange der er fuldstændig udbrændte allerede efter bacheloren, og har brug for et mere selvvalgt og lystbetonet studieforløb på kandidaten for at komme igennem den. (Studiofagene er selvfølgelig ikke den eneste

grund til at folk har det svært på studiet, det ved jeg - der skal drejes på mange knapper, for at tage hånd om dette - men ud fra min erfaring spiller de en stor rolle i folks studieliv hvad angår stress mm.) Skal vi ikke have lov til det ? Vi har brug for afveksling, og i det mindste følelsen af, at der er plads til at lytte til os selv og vores kloge krop, som i mange tilfælde siger fra overfor det stressede studiemiljø. Vi har brug selv at vælge det der resonerer med os, for ikke at blive stressede og udbrændte. Jeg har selv ramt det punkt, hvor jeg opgav drømmen om en fremtid som landskabsarkitekt pga. stress og kroniske smerter. Og jeg er LANGT fra den eneste. Presset er stort, og vi har brug for selv at være en medspiller i vores sammensætning af den faglige profil vi lægger for vores fremtidige virke. Det er det der driver os... (mener jeg) vores medbestemmelse. Vi kommer længere i livet, med os selv i god behold og med vores intakte humør og nervesystem, hvis vi har os selv med. Så for mig, handler min kommentare til denne studiordeining nok mest om, manglen af valgfriheden til at forme det studie der resonere med os, der hvor vi er hver især er efter vores bachelor. Valgfriheden til at sætte en kandidat sammen, efter at have lyttet til os selv hvad angår mentale og kropslige ressourcer og faglige interessefelt. Jeg vil altså bestemt ikke kritisere studiofagene i sig selv, overhovedet ikke. Jeg synes mange af dem lyder utroligt spændende og givende, og jeg kommer selv til at vælge en del af dem. Men jeg kommer også til at søge dispensation for at vælge noget andet istedet for nogle af dem, da jeg ikke ser mig selv have ressourcerne og interesserne det kræver for at komme igennem dem.

Hvordan har du oplevet forløbet omkring den ændrede studieordning?

Da jeg ikke er indskrevet på studiet, har jeg med gode grund ikke hørt så meget om det. Men synes det er super fedt at vores studieleder Torben Dam har indkaldt til møder på bacheloren og kandidaten vedrørende studieordningen og vores studiemiljø.

Har du gode råd til processen?, hvordan vil en proces om ændret studieordning kunne foregå optimalt for Jer?

Jeg synes det ville være dejligt med en række af faglige møder ml. studerende og undervisere, der kan munde ud i en snak om kernefaglighed, studiemiljø og hvordan vi hver især ønsker at imødekomme ønsker og behov indenfor disse. Disse snakke ville naturligt komme ind på denne studieordning, men den er svær at snakke om, uden at have snakket om de andre ting først.

Hvilken betydning tror I det kan få for Jeres videre karriere som landskabsarkitekter?

Jeg må sige, at jeg føler mig lidt stemplet som en forkert landskabsarkitekt ift at jeg ønsker at tage nogle andre fag end nogle af studiofagene. Så det sætter sig som en stor usikkerhed ift min faglighed og videre færd i livet. Jeg ved ikke helt hvor jeg skal

placere mig selv på arbejdsmarkedet, ud fra de fortællinger jeg får på studiet af kernefaglighed. Men jeg er ikke usikker på mine egne interesser.

Hvad mener du, og har du nogle forslag til hvad der efter din mening vil kunne styrke fagets faglighed?

En ting jeg synes har manglet på studiet ift disse ting, har været en snak om kunstnerisk og faglig integritet, tidligt på studiet. Men jeg hører, at der er blevet indført elementer der imødekommer disse ting på førsteåret (bl.a. pga. min efterspørgsel af dette).

Derudover ser jeg en stor mangel på snak om og uddannelse i ergonomiske og mentalt sunde arbejdsforhold.

Har du en sidste kommentar du vil knytte til emnet?

En helt anden ting, som vi ikke kommer ind på i alt dette, er, det jeg mener er, roden til den ubalance der er på mange studier hvad angår studiemiljø, stress, ergonomi mm. . nemlig samfundet. Studierne bliver pæcet frem af den samfundsform vi har, og den er i ubalance hvad angår disse ting. Det er svært at ændre på studierne, når samfundet ikke følger med og vise versa. Men det er her vil skal starte, mener jeg. Vi skal turde, at ændre på studierne, for at være med til at skabe en sundere samfundsstruktur og tilgang til vores arbejdsliv og privatliv. Vi skal beslutte sammen, at vi IKKE vil leve et liv med den arbejdsmængde der presser os og stresser og resultere i stress, depression, kroniske smerter etc etc., og IKKE prøve at rette os til det stressede liv der venter os på arbejdsmarkedet når vi kommer ud. Men det kræver mod fra studieledere og elever, og resten af samfundet selvfølgelig, at tage denne kamp op. Men den er nødvendig, som jeg ser det. Folk falder på striben, pga. den struktur vi fastholder og forstærker på studierne og på arbejdsmarkedet.. ja hele samfundet.